

20.11.2009

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Dotyczy: **Petycji 0600/2009, którą złożyli Karen i David Hill (Wielka Brytania) w sprawie niewłaściwego i błędnego poinformowania przez SOLVIT w Wielkiej Brytanii i w Hiszpanii oraz w sprawie nękania i zastraszania ze strony hiszpańskich organów celnych**

1. Streszczenie petycji

Składający petycję zgłaszają skargę przeciwko SOLVIT w Wielkiej Brytanii i w Hiszpanii oraz przeciwko hiszpańskim organom celnym. Prowadzą małe przedsiębiorstwo pomagające właścicielom domków letniskowych na Wyspach Kanaryjskich w transporcie ich rzeczy osobistych (pojazdy, dobytek, zwierzęta domowe). Jesienią 2008 r., po odbyciu bez problemów wielu przejazdów, jeden z ich pojazdów transportowych został skonfiskowany pod pretekstem, że wjeżdżał na Wyspy Kanaryjskie zbyt często i musi zostać oficjalnie importowany, co wymaga uiszczenia cła. Następnie SOLVIT w Wielkiej Brytanii i Hiszpanii, jak również hiszpańskie organy celne udzieliły składającym petycję sprzecznych informacji. Hiszpańskie organy celne groziły im również i zastraszaly ich. Po sześciu miesiącach i jednym dniu ich pojazd został zwrócony. W tym czasie przedsiębiorstwo składających petycję zbankrutowało.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 9 września 2009 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 20 listopada 2009 r.

Petycja

Składający petycję zgłaszają skargę przeciwko SOLVIT w Wielkiej Brytanii i w Hiszpanii oraz przeciwko hiszpańskim organom celnym. Prowadzą małe przedsiębiorstwo pomagające właścicielom domków letniskowych na Wyspach Kanaryjskich w transporcie ich rzeczy osobistych (pojazdy, dobytek, zwierzęta domowe). Jesienią 2008 r., po odbyciu bez problemów wielu przejazdów, jeden z ich pojazdów transportowych został skonfiskowany pod pretekstem, że wjeżdżał na Wyspy Kanaryjskie zbyt często i musi zostać oficjalnie importowany, co wymaga uiszczenia cła. Następnie SOLVIT w Wielkiej Brytanii i Hiszpanii, jak również hiszpańskie organy celne udzieliły składającym petycję sprzecznych informacji. Hiszpańskie organy celne groziły im również i zastraszały ich. Po sześciu miesiącach i jednym dniu ich pojazd został zwrócony. W tym czasie przedsiębiorstwo składających petycję zbankrutowało.

Podobne przypadki nękania przez hiszpańskie organy celne miały miejsce dwukrotnie – w 1988 i 1993 r.

Uwagi Komisji

Składający petycję wyrażają niezadowolenie z związku z funkcjonowaniem SOLVIT oraz sposobem, w jaki potraktowały ich hiszpańskie władze celne.

W odniesieniu do skargi na SOLVIT

W dniu 20 października 2008 r. SOLVIT w Wielkiej Brytanii zarejestrował w bazie danych SOLVIT skargę złożoną przez Blue Flag Transport i przekazał ją do centrum SOLVIT w Hiszpanii, gdzie wystąpił problem. SOLVIT w Wielkiej Brytanii przekazał ocenę prawną sprawy bazującą na informacjach dostarczonych przez skarżącego. Zwrócił się do SOLVIT w Hiszpanii o zbadanie, dlaczego ciężarówka i towary zostały zatrzymane przez hiszpańskie władze celne, oraz o znalezienie rozwiązania tego problemu.

Hiszpańskie centrum SOLVIT skontaktowało się z władzami celnymi i zostało poinformowane, że powodem zatrzymania ciężarówki i jej zawartości jest rzekomo fałszywa deklaracja celna złożona przez skarżącego. Dlatego SOLVIT w Hiszpanii uznał, że żaden unijny akt prawny nie został niewłaściwie zastosowany, i wyjaśnił, co skarżący mają zrobić, aby odzyskać towary i ciężarówkę.

SOLVIT w Wielkiej Brytanii poinformował klientów o wyniku procedury oraz o działaniach, jakie należy podjąć według hiszpańskiego centrum SOLVIT. Jednak skarżący zakwestionowali informacje przekazane przez hiszpańskie władze celne i nie zgodzili się z wynikiem procedury SOLVIT. Kolejne kontakty między SOLVIT w Wielkiej Brytanii i w Hiszpanii nie przyniosły dalszych rezultatów, ponieważ SOLVIT – jako sieć nieformalna – nie ma uprawnień ani środków do prowadzenia dochodzeń w sytuacji, gdy fakty związane ze sprawą są kwestionowane, tak jak w przedmiotowym przypadku. Wyjaśniono to skarżącemu, a SOLVIT zamknął sprawę w dniu 3 grudnia 2008 r.

Należy podkreślić, że SOLVIT nie jest organem UE posiadającym oficjalne uprawnienia do rozstrzygnięcia w kwestiach związanych z prawem unijnym. Jest to sieć dobrowolnej współpracy między administracjami krajowymi ustanowiona w celu nieformalnego rozwiązywania problemów obywateli i przedsiębiorstw wynikających z niewłaściwego

stosowania prawa rynku wewnętrznego przez władze państwowe. Utworzono ją w 2002 roku na podstawie zalecenia Komisji (2001/893/WE). Centra SOLVIT nie mają uprawnień formalnych. Mieszczą się w ramach administracji krajowych i podlegają bezpośrednio krajowym rządóm. Rolą Komisji Europejskiej jest ułatwianie funkcjonowania sieci.

W większości przypadków nieformalna współpraca SOLVIT prowadzi do szybkiego rozwiązania problemu, co mogłoby trwać znacznie dłużej, gdyby zastosowano procedury formalne. Niestety są też sprawy, których nie można rozwiązać nieformalnie, na przykład w przypadku, gdy zainicjowano już postępowanie prawne, organ krajowy odmówił współpracy z krajowym centrum SOLVIT lub gdy okazuje się, że strony kwestionują wszystkie odnośne fakty.

Na stronie internetowej SOLVIT wyjaśnia się te ograniczenia i stwierdza, że zważywszy na nieformalny charakter SOLVIT, skarżący nie muszą przyjmować proponowanego rozwiązania i nie mogą go formalnie kwestionować za pośrednictwem tej sieci. Jeżeli nie są oni w stanie przyjąć proponowanych rozwiązań, mogą podjąć działania prawne za pośrednictwem sądu krajowego lub złożyć oficjalną skargę w Komisji Europejskiej. Skarżącego poinformował o tych możliwościach SOLVIT w Wielkiej Brytanii.

W odniesieniu do istoty skargi

Służby Komisji skontaktowały się z SOLVIT w Hiszpanii, domagając się informacji na temat istoty przedmiotowej sprawy. Chociaż informacja otrzymana od SOLVIT jest cenna, wydaje się, że w celu pełnego poznania stanowiska hiszpańskich władz celnych i podatkowych co do istoty przedmiotowej sprawy konieczne będą dalsze kontakty z tymi organami.